Innocència inepta o culpabilitat competent

'Si entrem per aquí, prendrem mal', que va etzibar l'expresident Jordi Pujol al periodista Xavier Bosch en el programa Àgora de TV3 al 'som 400 i sempre som els mateixos' de Fèlix Millet al 2001 en relació amb el cas Palau, són dos dels lapsus lingüístics que ens ajuden a entendre la incommensurabilitat i la sofisticada de la trama corrupta a Catalunya.

L'objectiu del ple extraordinari que vam celebrar el 20 de març naixia del saqueig del Palau i el judici que aquests dies i que durarà mesos se celebra. Vuit llargs anys després que esclatés, l'escàndol per la peça central i amb el rerefons del finançament il·legal de CDC toca altre cop i de ple a Sant Cugat.

El jutge que investiga el cas, Josep Maria Pijoan, manté que Convergència es va finançar il·legalment amb les comissions rebudes de Ferrovial per l'adjudicació i construcció del PAV3 de Sant Cugat que es va construir l'any 2003 sota el mandat de CiU. Presumptament l'empresa concessionària de l'obra, Ferrovial Agroman, hauria pagat comissions per valor del 4%, dels quals un 2,5% anava a CDC i la resta se les quedaven els dos imputats, Millet i Montull (i dones i filles que com la Shakira també eren 'ciegasordomudas'), i d'aquesta manera 100.000 frescos euros haurien anat a parar a la butxaca convergent.

L'escrit final de fiscalia qualifica de 'pacte criminal estable' la relació entre CDC i Ferrovial i constata un 'cercle socioeconòmic i polític on interessos compartits de tot tipus van convergir en una convenient ceguesa davant de qualsevol sospita d'irregularitat'.

El judici esclarirà si entre 1999 i 2008 CDC va rebre, triangulant a través del Palau de la Música, 6,6 milions d'euros provinents de la constructora Ferrovial en concepte de comissions il·lícites però mentrestant el judici popular se celebra a les places, als bars, arreu. Les evidències clamen al cel i a cada declaració, avui sentíem com Felip Puig trucava directament a un mòbil en un calaix per preguntar sobre els convenis irregulars, se'ns eriça més la pell.

La conclusió és que pesa sobre l'antiga Convergència la responsabilitat civil amb finalitats lucratives i els seus tres extresorers imputats com a punta de llança de la trama del finançament il·legal,

No ens enganyem, no són tres persones o quatre o 37 corruptes que operen a esquenes del partit. La síndrome Infanta ('ay yo no sé, mi marido, a mi qué me cuentan') no cola. Perquè si no tenien responsabilitat, sí que tenen una alarmant ineptitud per a posar fre a la corrupció al si del seu partit. Un inexcusable passotisme impropi de servidors públics. Una inutilitat absoluta per assumir responsabilitats col·lectives.

I una cosa encara pitjor: si les revelacions del 3% són certes, això voldria dir que quan el Cas Palau va sortir a la llum l'any 2009, les suposades activitats irregulars de CDC per obtenir fons il·lícits no només no van parar sinó que van mutar per a perfeccionar-se.

És possible que ni Jordi Pujol ni Artur Mas ni ningú dels militants del partit de Convergència sabessin res? Ho dubto molt. Ho dubto tendència infinit. La teoria de l'home sol és menys plausible cada dia. Més de sis milions d'euros ho contesten. I ni que fossin homes sols, quina casualitat i quina poca vista, que sempre siguin els tresorers. CDC deu ser l'únic partit amb tres generacions de tresorers imputats: el difunt Carles Torrent i Daniel Osàcar, implicats en el cas Palau, i després Andreu Viloca, involucrat en el cas 3%.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/127229.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Ens queden encara massa serrells i detalls: la lentitud de la justícia - vuit anys, cinc jutges, desenes de recursos dilacionistes i sis morts que ja no compareixeran-, la destrucció de proves acreditada - el setembre de 2008 va ser enregistrat un treballador emportant-se documentació que mai es va poder recuperar-, els deutes sufragats de 72.000 euros al Partit per la Independència d'Àngel Colom, actual secretari d'Immigració del PDCat...

Però és que la corrupció no s'entén sense la impunitat: tres sentències fermes i Filesa-PSC, i Turisme i Treball, i les tres tancades dues via indult la tercera via rebaixa de la pena. Així no és d'estranyar que la sensació generalitzada que els polítics roben i que, quan els enxampen, no passa res.

I, finalment, m'agradaria brindar per enèsima vegada l'oportunitat d'explicar-se i entomar el debat ètic i generós (no els escarransits vuit minuts sense rèplica que ens va deixar l'alcaldessa) a CDC. Perquè expliquin, sisplau, no caiguin en el legalisme, perquè el seu partit durant anys i panys ha acceptat milionades d'empreses que es presenten a concursos públics? Per què han acceptat milionades d'empreses conegudes per la virtuositat en evasió fiscal en SICAV, per què han acceptat donacions d'empreses com CIRSA quan es negociava la llei del joc? Per què han acceptat donacions d'empreses que no coincideixen ni una engruna amb el seu ideari polític? No ens diguin que per desídia. No ens diguin que era legal. Que la legalitat, com vostès saben bé, és més una qüestió de poder, el que vostès ostenten i han ostentat que de justícia.

I finalment, digui'ns què hem de pensar? Són innocents i, per tant, ineptes per eradicar la corrupció del seu partit o són competents i còmplices?

Espero que el càstig electoral sigui tan immens com es mereixen aquestes pràctiques i, tant debò, la gent allunyi aquest partit de qualsevol erari públic perquè està comprovat que són incapaços d'allunyar els seus corruptes dels nostres diners.

NÚRIA GIBERT és portaveu de la CUP-PC

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/127229.html

Copyright 2024 Cugat.cat